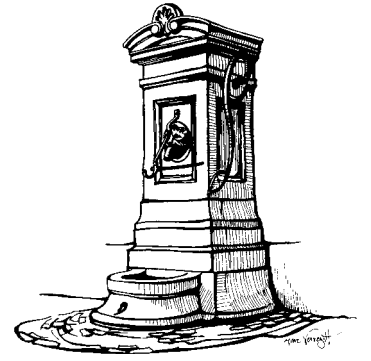

De Poemp

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN

NUMMER 102 □ 10-11-12/2019 □ P309458 □ AK 2560 NIJLEN1

EEN IDYLLISCH BEELD TE BEVEL - SEPTEMBER 2015 - FOTO JEANNINE THYS

Vergeefs verzoek

Anton van Wilderode - bundel "En het dorp zal duren"

Laat mij maar liggen, stad,
Longemoed liggen als vroeger
inniger veiliger groener
zonder verlies van wat
ik bijna verloren had,

zeven straatjes die los
naar elkander naar nergens voeren,
sluimeren niet verroeren
onder de dappere blos
gladgegaan van groen mos,

met het vertrouwde gezicht
ach van geschoren linden
horren en groene blinden
loof dat zonder gewicht
los tegen dakpannen ligt,

weerloos in ieder seizoen
wiegen en herfstelijk kraken
onder een sneeuwdek ontwaken
of in een lente als toen
pril worden en weer groen.

Stad, laat mij ongemoeid

liggen terwijl gij groeit.

De Kinnekesboot te Nijlen

FOTO : Het oude haventje op de Kleine Nete te Nijlen, ter hoogte van de Firma Goormans, ofte den Broeker of de Kitser. De foto werd in 1909 genomen voor de aanleg van het Netekanaal. Het bescheiden haventje bracht een zekere ontsluiting van het Nijlense hinterland.

Wijlen Liza Vercammen (Liza van de Sys), onze getrouwe Poempmedewerkster, o.a. door het aanbrengen van Nijlense gebeurtenissen uit haar kindertijd, heeft ons het verhaal verteld over de Kinnekesboot te Nijlen.

Geboorteverhalen

Tot midden vorige eeuw werd de geboorte van een kindje afgeschermd met een echt rookgordijn. Waren de ouders te verlegen om de waarheid te vertellen over het tot stand komen van hun kinderen, of had de geestelijkheid daarover weer iets in de pap te brokken? Wie zal het nu nog navertellen... Feit was dat er toen allerlei verhalen werden verteld over hoe de nieuwe baby zijn intrede deed.

- Zoals bv. gevonden worden door vader in den hof tussen de spruiten of in de savooien. Dat werden dan echte ecokinderen.

- Soms werd er verteld dat kindjes met een klein valschermpje gedropt waren vanuit een klein vliegtuigje terwijl vader in de tuin stond te werken. Dat werden later pilootjes.

- Of kindjes achtergelaten door voorbijtrekkende venters. Dat werden wereldreizigers.

Kinnekesboot

Ook was er in Nijlen nog het verhaal over de Kinnekesboot. Die voer regelmatig via de Nete naar Nijlen om aan te meren ter hoogte van de firma Goormans (den Broeker of den Kitser) aan de Broechemsteenweg. Via de sloopshoorn werden de geïnteresseerden verwittigd dat den boot was gearriveerd en dat ze kindjes konden komen uitkiezen.

Een broer of zusje voor Liza

Liza, die heel graag een broertje of zusje wou, vroeg vaak aan haar moeder om er een te gaan halen als den Kinnekesboot te Nijlen was. Als Liza van school kwam en ze den boot hoorde, spoedde ze zich lopend naar hun huisje. Bekaf bin-

nenstormend waren haar eerste woorden: "Moeke ik heb den boot gehoord! Zijt ge nu een kindje gaan halen?" Waarop moeder Roos antwoordde: "Nee, Lizake, het waren er allemaal lelijke of ze waren allemaal al verpast..." Maar toen Liza geruime tijd later thuiskwam van school was de verrassing heel groot : moeder lag in bed met een boeleke naast haar. "O moeke, is het een van den boot? Het is echt een schoon kinneke!" Waarom haar moeder in bed bleef liggen bij het kindje begreep Liza niet direct. Moeder gaf als verklaring: "Ik heb mijn voet verstuikt en moet van mijnheer dokter nog een week in bed blijven." Liza gelukkig en moeder blij met hun nieuwe kindje !

De waarheid over den boot

Toen later Liza en haar schoolkameraadjes ouder en slimmer werden, kwam de waarheid rond de Kinnekesboot aan het licht. De kinderen werden geboren uit de moeder, nadat vader zijn echtelijke plichten had verricht. Tot zover. Die Kinnekesboot was maar een fabel geweest. Maar wat kwam die boot dan in Nijlen doen? Daar had Liza ook een verklaring voor. Die boot bracht via de Nete de vuilnis van de stad Antwerpen naar ons dorp. Als hij had aangelegd, kwamen de boeren uit de omgeving met paard en kar en voorzien van een mestvork den boot leeg maken en reden met het Antwerpse vuil naar onze Kesselheide (op de huidige site van den Artilat) en dumpten het daar. Onze mooie heide zo bevuilten, foei Antwerpen, 3maal foei!

Vodden

De kinderen uit de nabije omgeving (ook Liza) gingen telkens als er gestort was met een paar stokken in de vuilnis zoeken naar nog bruikbare dingen. Zoals een mooie poppemie met maar een been of een kinderkoetsje waaraan een wiel ontbrak enz. Vooral de vele vodden haalden ze eruit en bewaarden ze in zakken tot wanneer de Lierse voddenkoopsters ze kwamen opkopen. Die vrouwen gingen geregeld van deur tot deur in Nijlen aankloppen al roepende: "Nog gien vodde ligge, madam?" Er was er eentje bij die beter in den opera kon gaan zingen. Ze zong (riep) als een operadiva heel luid en langgerekt: "Vooode liiiiigijejjej." Als die in de Kapellebaan stond te roepen, kon men haar horen tot in het dorp.. Veel centen gaven die vrouwen niet voor die vodden. Maar meerdere malen enkele centen was toch meer dan niks, zullen die kinderen van toen gedacht hebben over hun business. Tot zover het Kinnekesbootverhaal van Liza. Bedankt, Liza! De redactie dankt tevens Fons Lenaerts voor het ter beschikking stellen van de fraaie foto van het haventje ter hoogte van "den Broeker"!

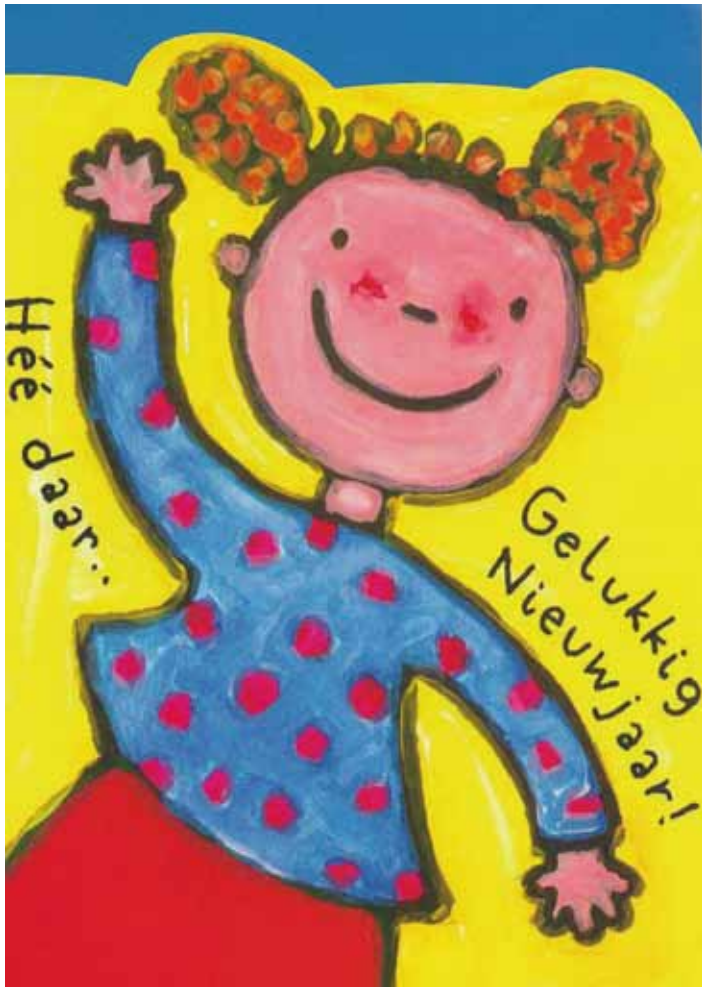
Jos Thys.

Nijlen 2 december 2016,
zonsondergang.
Foto wijlen Jeannine Thys.

Dorpsgezichten van Nijlen

Nieuwjaarsbrieven

Zoals alles in het leven heeft ook de nieuwjaarsbrief een evolutie doorgemaakt. De brief van Lena uit 1953 zit nog helemaal in de traditie en is sterk beïnvloed door de rooms-katholieke godsdienst. Zie blz.5.

Niet alleen de afbeelding op de voorzijde van de brief, een voorstelling van het stalletje van Bethlehem, maar ook de inhoud. Ik citeer uit Lena's brief

- Gods milde zegen
- beloof ik deugdzaam te leven
- Moge de goede God al die wensen en beloften verwezenlijken

Daarnaast komt de belofte braaf te zijn en vraagt men voor de peter, meter en ouders ge-

luk, gezondheid en succes in het leven.

Vanaf 1960 wordende thema's minder formeel, de afbeeldingen kinderlijker en joliger en de teksten korter en vlotter.

Voor de kleuters, die "schrijven" nu ook een brief, wordt de tekst meestal een rijmpje. Dat kan gemakkelijk van buiten geleerd worden. Zo kunnen zij doen als grote broer of zus en hun brief "voorlezen", in casu opdreunen. Eventueel met de hulp van de trotse mama, die bijspringt als de woordenstroom stukt.

Door de grafische evolutie worden woorden vaak minder belangrijk dan tekeningen of afbeeldingen/foto's. Met dank aan de digitale camera. Maar ondanks die evolutie zijn het voorlezen van de brief en hem inruilen voor een geschenk of een cent een belangrijk en ontroerend moment van de kindertijd. Ook nu nog.

Er is in de school naartoe gewerkt. In de kleuterklassen leerden de kindjes de tekst die op hun brief stond afgedrukt zonder haperen opzeggen. De kinderen van de lagere school moesten hun tekst van het bord afschrijven, liefst zonder doorhalingen of vlekken. Vooral voor de leerlingen van het 1ste leerjaar een hele krachttoer. Zij waren immers pas een paar maanden bezig met leren lezen en schrijven. Extra moeilijk toen men nog met pen en inkt schreef.

Na de Plechtige Communie en het H. Vormsel – in deze ontkerstende tijd na de lagere school – was het gedaan met nieuwjaarsbrieven schrijven en deed de jeugd zoals de groten. Ze wens- te dierbaren een gelukkig nieuwjaar. En zo doet De Poemp!

Rik Claes.

Liefste Meter,

*V*ol blijdschap zie ik steeds een nieuw jaar naderen. Met vreugde en vol goede moed trekken we het tegemoet . Ik ben er gelukkig om U mijn schone nieuwjaarswensen te mogen aanbieden.

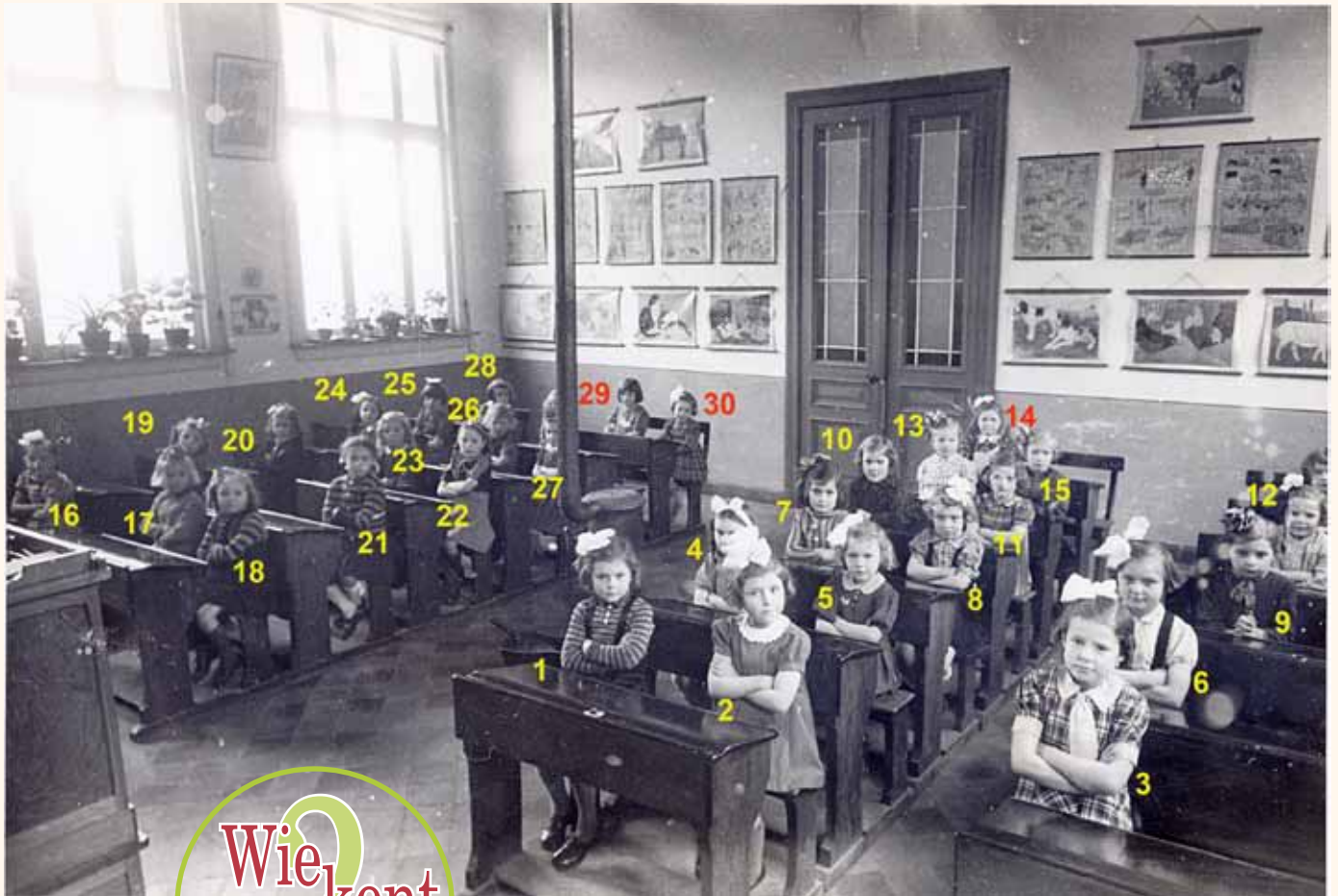
Van harte wens ik U een zalig en gelukkig nieuwjaar, een bloeiende gezondheid en Gods milde zegen over al uw ondernemingen. Met overtuiging beloof ik altijd deugdzaam te leven om alzo uw geluk te verhogen.

Moge de goede God al die wensen en beloften verwezenlijken.

Aanvaard, liefste Meter, deze vurige en welgemeende wensen van heel ons gezin, maar bijzonder van uw doopkind ,

Lena Peeters.

Bevel, 1 januari 1955.

Bijgaande foto toont ons het 1ste leerjaar van de zusterschool van Kessel-dorp in 1936. Zuster Valerie leerde toen aan een dertigtal leerlingen schrijven, lezen, rekenen, haken, breien, enz.

De foto bereikte ons via bestuurslid Priscilla Buermans en maakte een hele reis om te kunnen antwoorden op onze vraag "Wie kent ze nog?". Uiteindelijk stuurde ere-directrice Maria Lembrechts ons een bijna complete namenlijst toe van het eerste leerjaar anno 1936 :

Beste Walter ,

Hier volgt de lijst van het 1ste leerjaar :

1. Vivienne Dom
2. Agnes De Greef
3. Irène Van Rompay
4. Hedwige Rosseau
5. Maria Smits
6. Maria-Louise Van den Eynde
7. Maria Lembregts
8. Maria Dom
9. Maria Claes
10. Nicole Verboven
11. Maria Van Camp
12. Paula De Schutter

13. Gabriëlle Vercammen
14. Jeanne Dockx
15. Maria Dillen
16. Paula Snyers
17. Amelie Coesemans
18. Manuella Van Regenmortel
19. Irène Van den Berg
20. ?
21. Blanca Heylen
22. Flora Van Doren
23. Maria Mertens
24. Maria Van Rompay
25. Jeannine De Smet
26. ?

27. Jeanne Thijs
28. Ivonne Moons
29. Paula Vets
30. ?

Geen nr. : .Josée Wuyts

Hebben ook nog ooit samen met ons in dezelfde klas gezeten: Godelieve Keersmakers , Madeleine Verlinden , Maria Aerts , Maria Kerckhofs , Paula Luyts , Maria Sels , Maria Stoelen , Jeanne Truyen , Jeanne Roelandts , Josée De Bruyn , Jeanne Bergers , Josette Lépipont

Maria Lembregts.

De redactie dankt alle Kesselse medewerkers die ons bij de ontcijfering van de foto geholpen hebben!

Lezers schrijven

Dank

Eerst en vooral dankt de familie de redactie van De Poemp voor het ontroerende afscheidsartikel voor onze broer Jos Bastiaens. Als trouw lezer las ik onder andere ook de reeks Straffe Madammen. Alhoewel zij niet van Nijlen is, wil ik daar toch Amelia Adriana Brocken, onze grootmoeder langs vaders zijde aan toevoegen, die de allereerste vrouwelijke en niet adellijke burgemeester van België was. Zij werd geboren in Oostmalle op 9 juli 1871. Toen mijn vader postmeester werd in Nijlen, verhuisde zij met haar man, Jules Bastiaens, sluismeester-toezichter van Emblem, naar Nijlen. Eerst woonden zij op de Bouwelsesteenweg (dicht tegen den Tikkenhaan). Later verhuisden zij naar de Woeringenstraat, naast het huis van Rik Vervloesem, "winkel Make Faes".

Burgemeester

In Emblem was zij bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1921 alleen opgekomen en behaalde zij de meeste voorkeurstemmen tegen alle andere partijen in. Om herrie in de gemeenteraad van Emblem te vermijden stelde de arrondissementscommissaris aan de toenmalige gouverneur voor om Amelia Adriana Brocken (alias Madam van 't Sas), ondertussen aangesteld als eerste schepen, de burgemeesters-jerp te schenken.

Onderwijs

Als burgemeester ging haar grootste bekommernis naar het onderwijs.

Bij haar klasbezoeken ontdekte zij dat de leerlingen enkel beschikten over een lei en een griffel en natuurlijk een catechismusboekje. Van taal- of rekenboeken was geen sprake. Zij heeft dan de garde van Emblem opgevorderd en samen zijn ze bij de firma Van In in Lier de zo nodige handboeken gaan bestellen. En ze voegde eraan toe: "Die moeten morgen geleverd worden."

Madam van het Sas met kleine Jos.

Jonge moeders en ziekenkas

De jonge moeders die pas bevallen waren, konden ook op haar steun en raadgevingen rekenen. Zij leerde hun hoe ze hun baby's moesten verzorgen en welk voedsel voor hen het meest geschikt was. Zij had dit immers allemaal geleerd in het internaat bij de zusters Ursulinen in Gierle, waar ze gestudeerd had. Voor die tijd een zeldzaamheid. Spijtig genoeg had ze haar studies moeten afbreken, toen haar vader in 1890 stierf en zij, als oudste kind van het gezin, moest zorgen dat er brood op de plank kwam. Zo werd zij dienstmeid bij advocaat Prosper

Van Nerum in Anderlecht. Daar leerde zij de finesse van het statige burgerleven kennen en maakte ze zich een Brusselse savoir-vivre eigen. Dat alles bracht zij mee naar het landelijke Emblem, zodat "Madam van 't Sas" als een wijze vrouw werd beschouwd. Ook richtte zij een ziekenkas op, weliswaar zeer primitief. De leden betaalden een bijdrage en werden gedeeltelijk vergoed in verhouding tot het ereloon van de arts. Haar expliciet uitgangspunt was en bleef de vrouw in het gezin.

Naar Nijlen

Toen Arthur Bastiaens, haar tweede zoon, postmeester werd in Nijlen, ging ze ook in Nijlen wonen uit schrik hem te verliezen. Georges Bastiaens (haar eerste zoon) was immers gesneuveld aan de IJzer op 10 maart 1915 (zie Poemp nr 23, artikel van mijn broer Jos zaliger). Zo kwam zij in Nijlen terecht. Eerst op de Bouwelsesteenweg (Tikkenhaan) en later in de Woeringenstraat.

Op 08/09/2019 werd Amelia Adriana Brocken door mijn goede vriend en gemeenteraadslid van Ranst, Frans Marivoet, nog herdacht als een der "monumentale madammen". Zij stierf in Nijlen op 17 februari 1939.

Boek

Onder meer over haar leven verscheen er in september 1994 het boek "Vergeten pioniers - 10 Vrouwen in de politiek", in opdracht van oud-minister Miet Smet geschreven door Eliane Cubin en Leen Van Molle.

Luc Bastiaens.

Het schooltje op de Broechemsesteenweg

Nijlen was in volle groei . In de kleuterschool van de Zusters in de Nonnenstraat waren de klasjes te klein geworden om de talrijke kleuters een volwaardig zitplaatske te geven. Er moest dringend bijgebouwd worden.

Het schooltje op de Broechemsesteenweg : prefab van 1960.

Op de Broechemsesteenweg en in de aanpalende straten woonden vele jonge gezinnen. Aangezien daar de meeste baby's geboren werden, vond men het de ideale plaats om er een nieuwe kleuterschool te bouwen. De school moest zo snel mogelijk klaar zijn en daarom koos men voor een prefab . Twee klasjes met een speelzaal die ook dienst kon doen als refter en een plaats voor het sanitair werden in ijlt tempo opgetrokken. Op 1 september van het jaar 1960 moest het schooltje klaar zijn.

Zuster Aurelia en ik werden door Moeder-overste gekozen om in die nieuwe kleuterschool te starten. In de maanden juli en augustus gingen we op de Broechemsesteenweg en in de straten in de omgeving op huisbezoek om ouders en kleuters warm te maken voor het nieuwe schooltje. We hadden al vlug de nodige inschrijvingen voor twee klasjes. Helaas was op 1 september de nieuwbouw niet klaar. Er moest een noodlokaal gezocht worden.

Op de Broechemsesteenweg , een eind verder richting kanaal, aan de linkerkant, stond café "De Valk" leeg. Het was een laag grijs gebouw met hoge schaarse vensters. In deze "staminee" was een grote ruimte: een soort zaaltje. Dat werd de oplossing. Klasmateriaal en het nodige meubilair werden overgebracht. Het schooljaar 1960-61 kon starten. Een invasie van moeders en kleuters stormde op die bewuste 1 september het grauwe gebouw binnen. De kleuters kregen een zitje toegewezen en verschillende mama's trokken zich achter de nog aanwezige biertoog terug en volgden de eerste uren van het klasgebeuren, leunend met de ellebogen op de houten toog. Dit werd het scenario voor de eerste week. De nieuwe wijk-school van de Broechemsesteenweg was gestart.

Gelukkig was een paar weken later de "Prefab" klaar en konden we verhuizen.

Knutselen, tekenen, kleuren, dansen, zingen en declameren stonden allemaal op de agenda. De groene weide voor het schooltje werd de speelplaats. Vele jaren later werd de Prefab, die met glans de tand des tijds had doorstaan het "Schooltje in 't Groen" genoemd.

Van op die speelplaats zagen we het drukke verkeer op de steenweg voorbijracen. Toen de brug over de autostrade in Pulle in november 1966 was ingestort, werd alle verkeer van deze autostrade omgeleid langs de Broechemsesteenweg en werd het een levensgevaarlijke baan. Ter hoogte van de groene schoolpoort , toen nog aan de straatzijde, werden er door de Gemeente al heel snel lichten geplaatst. Het waren verkeerslichten die Zuster Aurelia en ik manueel moesten aan- en uitdoen om de kleuters veilig de straat te laten oversteken. Maar al dat drukke verkeer kon ons niet deren. Het was fijn om een kleuter te zijn van het schooltje op de Broechemsesteenweg.

Het was met een traan dat ik op 30 juni 1971 afscheid moest nemen van mijn lieve kleuters, van mijn geliefd schooltje. Die 11 mooie jaren daar staan voor altijd in mijn hart gegrift. Lieve kleuters, ik ben jullie nooit vergeten. Het doet mij telkens deugd, als ik een van jullie toevallig ergens in Nijlen tegenkom of ontmoet op Facebook. Het maakt mij dan blij om te horen dat het jullie goed gaat...

Fijn dat ik jullie Juf mocht zijn.
Met dankbare gevoelens voor al die schone jaren,

Juffrouw Dillen

Namen klasfoto Schooltje Broechemsesteenweg.

We beginnen bij rij 1, onderaan, van links naar rechts: 1 ? 2 Rudy Verlinden 3 Gerd Roevens
4 Jan Guy 5 ? 6 Dirk Van Gestel 7 Danny Peeters 8 Francis Jansens 9 ?

Rij 2 van links naar rechts: 1 Raf Van Aggelpoel 2 Danny Van De Wouwer 3 Heidy Thijs
4 Rik Van Dessel 5 Marleen Soons 6 Isabelle Leysen 7 Vercammen Carine

Rij 3 van links naar rechts: 1 Marleen Van Aggelpoel 2 Van De Wouwer Ludwig 3 ? 4 De Haes ...
5 Bart Roevens 6 Vercammen Luc 7 Christiaan Leysen 8 Martine Lenaerts

Rij 4 van links naar rechts: 1 Bart Gijsbrechts 2 Wim Dils 3 Chris Boschmans 4 Patrick Smets
5 Wim Vermeiren 6 Luc Peeters 7 Stevens Johny

Rij 5 van links naar rechts 1 Freddy Verhoeven 2 Benny Van Tendeloo 3 Francis Van Den Eynde
4 Peter Lenaerts 5 De Doncker Eddy 6 Danny Van Den Broeck

Namen klasfoto Schooltje Broechemsesteenweg.

Ok/PC/23 november 2019

Over foto's, illustraties en teksten

Beschikt u over foto's of illustraties die mogelijk in ons tijdschrift kunnen gebruikt worden, dan maken wij daarvan graag een digitale kopie. Neem daartoe contact op met één van onze bestuursleden (zie telefoonlijst op de slotbladzijde). Binnen de kortste tijd bezorgen wij u het origineel terug. Tenzij u het aan De Poemp wil schenken. In elk geval bedankt voor de medewerking!

Lezers schrijven

In vorige Poemp, nr. 101, lazen wij op p. 14 onder meer :

Lezer Jan Verreet berichtte ons: "Ons moeder Anneke Verhaegen is op 21 november 2018 thuis zachtjes ingeslapen. In de lente van 2018 startten 'ons moe' en haar

familie met een klein, heemkundig project. Er werd getracht zoveel mogelijk klasgenoten te herkennen op een door Anneke bewaarde klasfoto. Die werd volgens 'ons moe' genomen in de kloostertuin van het Sint-Calasanzinstituut. Het project kon helaas niet volledig afgerond worden."

Dat hopen wij nu met onze lezers (inzonderheid met lezeres Rita Heylen) te kunnen oplossen. Rita wijst erop dat de foto werd genomen in de Dierentuin van Antwerpen. "Wij hadden allemaal een zelfgehaakte donkerblauwe muts op. Het dragen ervan was verplicht." Rita volgt de nummering op van de vorige Poemp. Zo kunnen wij weer een hele klad meisjes in ons blad herkennen.

Bij de foto in Poemp 101:

We beginnen bij nummer 1, vooraan, Louisa Meuris uit Kessel - 14) Francine Van Loock - 13) Yvonne Dillen - 15) Simonne Luyten - 19) Francine Verbeylen - 27) Mariette Verrelst - 28) José Van den Bogaert - 32) Phil. Van Uffelen - 41) Gaby Nuyts - 45) Gusta Bosschaerts - 48) Hilda Van den Broeck.

Nrs 32, 41 en 45 werden in 1938 geboren, nr.48 in 1939, weet Rita nog. De Poemp dankt van harte alle medewerkers aan deze speurtocht, in het bijzonder wijlen Anneke Verhaegen, Jan Verreet en Rita Heylen. Tot een volgende verkenning!

2018. Bij de publicatie van de 100ste Poemp maakte Marc Verreydt een fraaie aquarel van de Nijlense dorpskern, ruim 100 jaar geleden. Hartelijk bedankt, beste Marc, en een spoedige genezing. Voor we het beseffen zijn we aan ons voorjaarsetentje toe. Goede moed!
Walter en de rest van de "Poempers".

De Poemp gedenkt genegen

Onze heemkring gedenkt genegen de trouwe lezers van wie we afscheid moesten nemen. Wij zouden het daarom waarderen, mochten wij van de nabestaanden een overlijdensbericht en/of gedachtenisprentje ontvangen op het adres:

De Poemp,
Zandvekenvelden 12A, 2560 Nijlen.

Dank U!

August “Gutte” Vranckx werd op 5 september 1924 geboren. Hij was weduwnaar van Yvonne Vercammen en overleed op 7 juni 2019.

Angèle Jacobs werd geboren te Nijlen op 6 januari 1928; zij overleed als weduwe van Frans Vekemans in het WZC Heilig-Hart te Nijlen op 25 september 2019. Zij was een trouw lezer van “De Poemp”.

Frans “Sooi” Olbrechts werd te Nijlen op 3 mei 1941 geboren en sliep zachtjes in te Nijlen op 19 september 2019. Hij was echtgenoot van Simonne Aerts.

Louis Roevens was echtgenoot van Alice Dillen. Louis werd te Nijlen geboren op 23 februari 1932 en overleed te Lier op 7 november 2019. Louis was een bekend duivenhouder.

Julia Boons, weduwe van Louis Kegelaers, werd te Bevel geboren op 2 december 1926 en is zachtjes in Sint-Jozef Kessel ingeslapen op 29 oktober 2019.

Petrus “Jos” Willems, echtgenoot van Maria Van Herck, werd op 2 maart 1931 te Herenthout geboren. Hij is thuis zachtjes heengegaan op 29 september 2019. Jos was een trouwe “Poempist”.

Gust Kegelaers, echtgenoot van Margriet Voorspoels en gewezen voorzitter van de Duivenbond van Nijlen, werd geboren te Nijlen op 13 oktober 1929. Hij was een trouw Poemplezer. Hij overleed te Nijlen op 13 oktober 2019.

Lukas Obbels was advocaat en echtgenoot van Marlies Van Looy. Hij werd te Nijlen geboren op 3 januari 1952 en is na een moedig gedragen ziekte in het Heilig-Hartziekenhuis te Lier ingeslapen op 11 juli 2019. Luk was een trouw lid van Heemkring De Poemp.

Jozef Heylen, was echtgenoot van Maria Van den Broeck en stamt uit de Nijlense Chirogroep Jong Leven terwijl hij ook bij Heemkring De Poemp bekend is. Geboren in Nijlen op 21 oktober 1953, overleed hij op 66-jarige leeftijd op 25 november 2019. Familie en vrienden zullen hem erg missen.

René Derboven was woonachtig te Kessel alwaar hij op 99-jarige leeftijd overleden is per 10 november 2019. René werd te Nijlen geboren op 9 juli 1920. Weduwnaar van Clementina Van Dijck was hij een bekend chirovriend en all-round kunstenaar. Een bekende figuur, voormalige bode van de CM, na Remi Nelis en voor Karel Dillen.

Mensen aan De Poemp

Ludo Van Gestel
erelid

Priscilla Buermans, 03.411.11.36

Walter Caethoven, 03.481.85.70

Hendrik Claes, 03.481.82.58

Frans Lens, 03.480.04.81

Lena Peeters, 03.481.73.99

Jos Thys, 03.411.21.98

Pol Van Camp, 03.481.74.38

Marc Verreydt, 03.480.73.16

PLANNEN VOOR VERJONGING BIJ DE POEMP
MEER DAN 1000 ABONNEES, MEER DAN 2000 LEZERS
zo klonk het in Poemp 101

En wie laat zo'n kapitaal verloren gaan? Wij willen met jongeren een
eigentijds werkgroepje van De Poemp vormen.

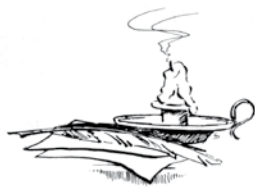
En wie het eens proberen wil, die mag!

Onze adressen : De Poemp, p.a.Zandvekenvelden 12A - 2560 Nijlen
of post@depoemp.be
of 03.481.85.70 - of GSM 0499.341.788

"De gouden jaren van 't Steentje in de Kempen" werden door onze
culturele verenigingen (waaronder De Poemp) en de Cultuurraad tij-
dens drie geslaagde septemberavonden prachtig in herinnering ge-
bracht. (Onze dank voor de foto aan Folerma). Nu nog even wachten
op de slotbeschouwingen voor de pers, dan weten we het allemaal!

Werkten mee aan dit nummer :

Redactie : Priscilla Buermans, Walter Caethoven, Rik Claes, Frans Lens,
Lena Peeters, Jos Thys, Pol Van Camp, Marc Verreydt

Fotografie en hoofdredactie : Walter Caethoven (telefoon 03.481.85.70)

Tekeningen : Dirk Liekens, Marc Verreydt

Grafische vormgeving en zetwerk : Walter Caethoven

Eindredactie : Rik Claes

Je kan onze "Poemp" ook op het internet vinden. We beschikken over een eigen, volwaardige webstek.
Het adres is: www.depoemp.be . En natuurlijk hebben wij ook een e-postadres: post@depoemp.be

Uitgegeven met de steun van
Kempens Karakter en de Vlaamse Overheid.

© 2019 - Heemkring Davidsfonds Nijlen
Nieuwe abonnementen:
Stort 7 Euro op rekening BE 16 1030 5370 9574 van
Heemkring De Poemp Nijlen met vermelding van
naam, adres en "abo Poemp".

DE POEMP □ DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN □ 25-STE
REEKS □ NR. 102 □ WINTER 2019 □ V. U. : WALTER
CAETHOVEN - ZANDVEKENVELDEN 12A - 2560 NIJLEN